

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. V. de missa fidelium

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

Libri quinti Caput V. opiand ji in quadam Epistola ad sanctam Marcellium quam fuam fororem : Post lectiones & traanone. Intum dimissis catheeumenis, symbolum aliquiovani us competentibus in Baptisteriis tradebam. Caring Vocantur competentes, dicit S. Isi lorus, illi, inegles supost do Etrinam sidei, post contin ntiam vita, henloll agratiam Christi percipiendam festinant; 1dnemCon- sque appellantur competentes, id est gratiam canno Christisimul petentes, nam Cathecumeni tanncuoni umaudiunt, necdum petunt. Illis permittit bodus Agathensis Can.12, ut dum symbouhaha unrecitatur, statim valeant loqui. os recita-

Caput Quintum.

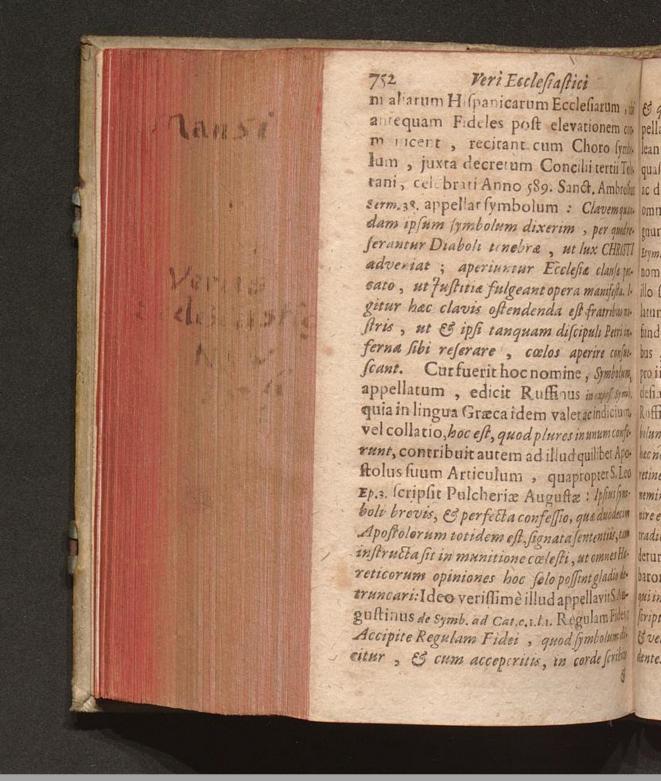
De Missa Fidelium.

milianz Plnita hoc modo Missa, quæ appellatur nabat, ut Cathecumenorum, hisque exclusis, infilelen choaturilla, quæ nominatur Missa Fidelium, bus,pr. &cum S. Ivone Missa Sacramentalis. 15, por bus Dominicis, atque in aliis Festivitatibus accedit incipiebatur à symbolo Apostolico; ratio n law autem, cur ad illos solum dies restrictum esset bant id lymbolum, hæcest, quia diebus istis comuni-105, W cabat populus, symbolum autem non cantabatur nisi ab iis, qui debebant commu-Hab nicare, conformiter usui ac consuetucili 4

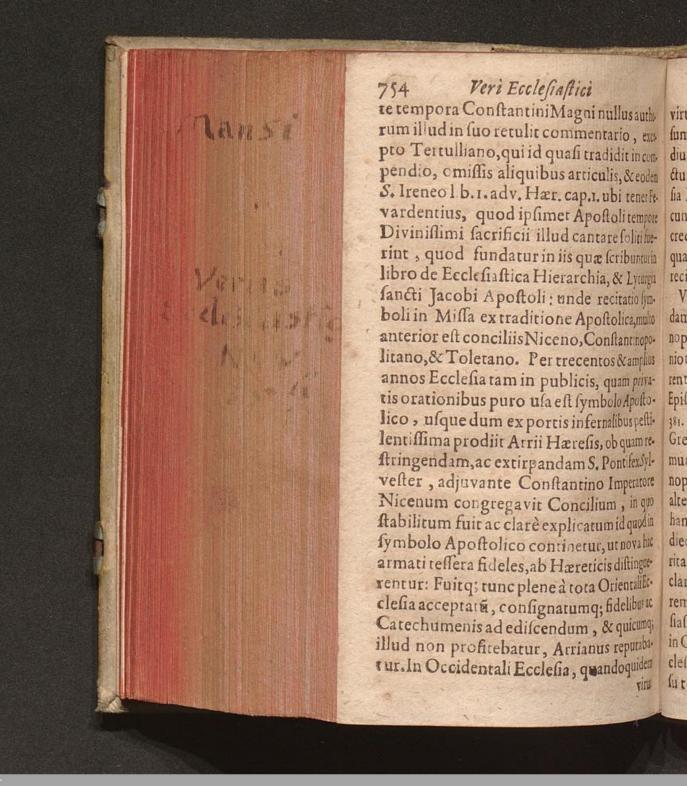
rio Connetorum

A Ferta & Bonus

Amba

virus illud Hæreseos non eratadeo dispensum, in aliquibus Ecclesiis citius, in aliis tardius pronecessitatis exigentia, fuit introdudum; & licet plures asserant illud pro Ecclesia Romana, ac Occidente ordinasse S. Marcum Papam, tamen Cardinalis Baronius non credit, in Ecclesia Romana sactam suisse aliquam alterationem circa symboli Apostolici recitationem.

sauth

, exc

In com-

keoden

ener fe-

tempore

liti fue-

unturin

Lyturgia

tio lym-

a,multo

tinopo-

amplius

priva-

spelti-

iam refexSyl-

eratore

in quo

ova hac

talile.

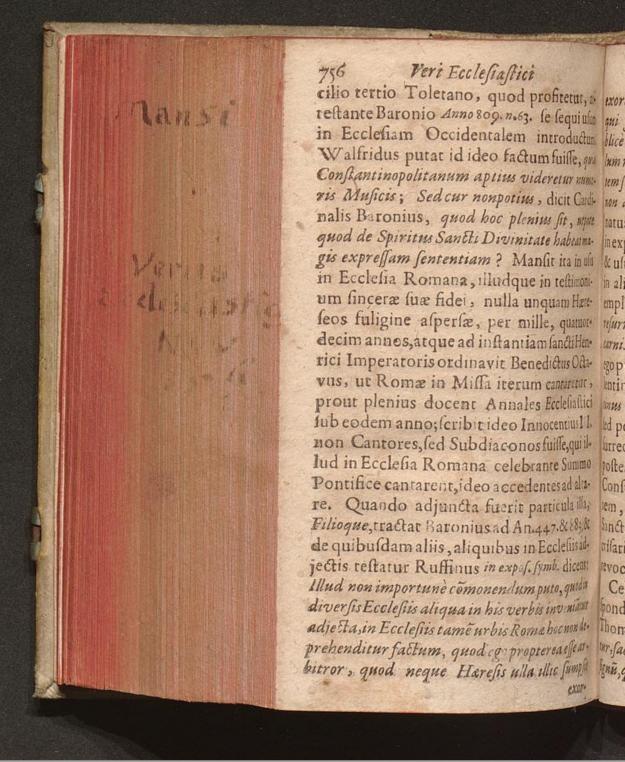
ibus ac

icumqi utaba-

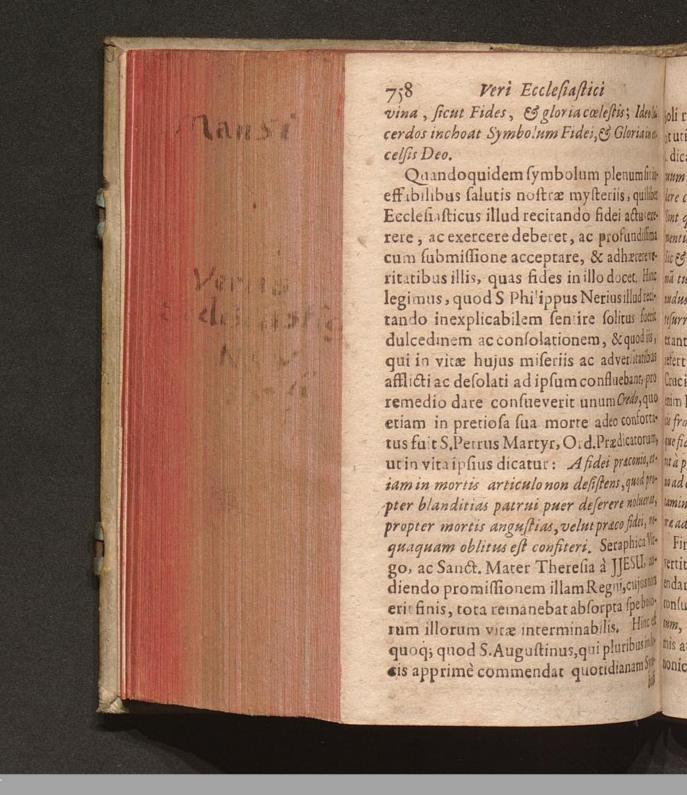
uidem

VIII

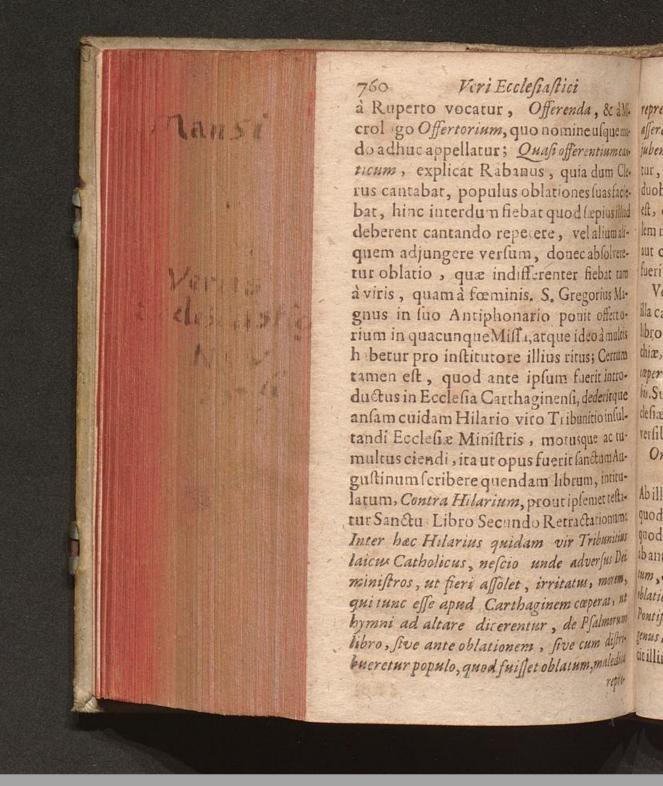
Variis insurgentibus Hæresibus, nova quædam formula facta fuit in concilio Constantinopolitano, quam, communi Græcorum opinione, compositam afferuit in concilio Florentino à S. Gregorio Nazianzeno, Marcus Episcopus Ephesinus; Baronius autem, Anno 381. Nicephorum secutus, crediteditam à S. Gregorio Nysfeno. Illa apud Patres in communiappellatur, aut Nicena, aut Constantinopolitana, dum una plus non continet quam altera, nisi majorem explicationem illius, & hanc ob causam illa etiam universaliter hodiedum adhuc recitatur in missa; licet authoritate Ecclesia in aliqua etiam parte sit declaratum, unde possetetiam, juxta Democarem, Tom. 4.c. 4. appellari Symbolum Eccleliasticum, illud Constantinopolitanum, quod in Occidente ante omnes, in Hispaniarum Ecclesiis coprum est practicari, & postea succeslu temporis, etra in aliis: Apparet hoc ex conli 6 cilio

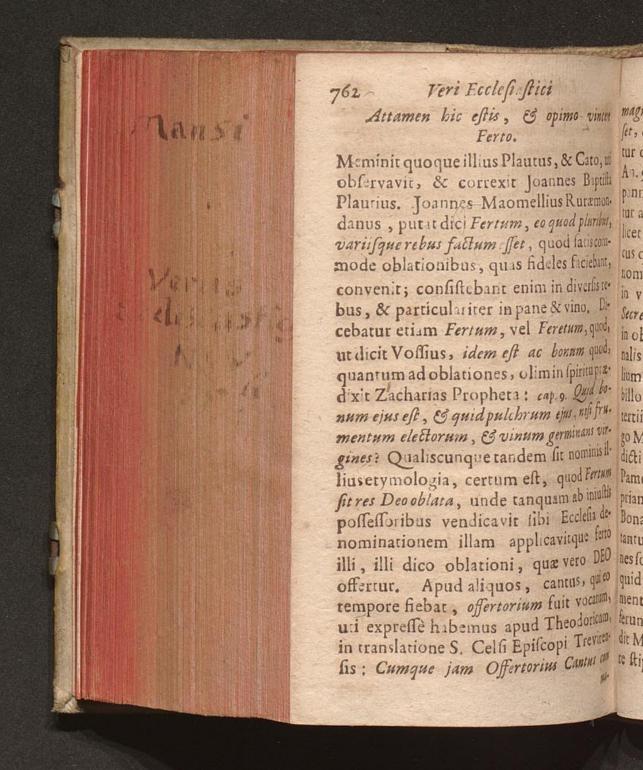

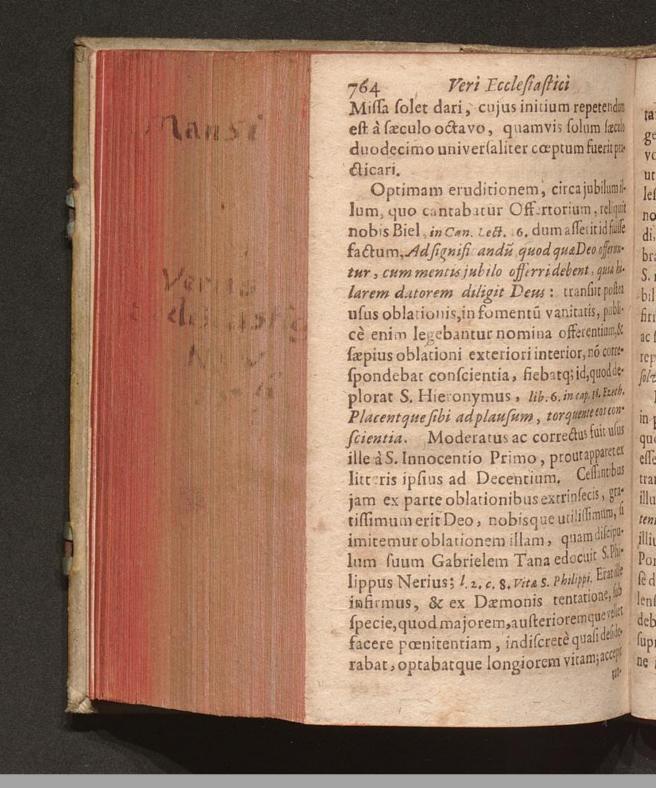

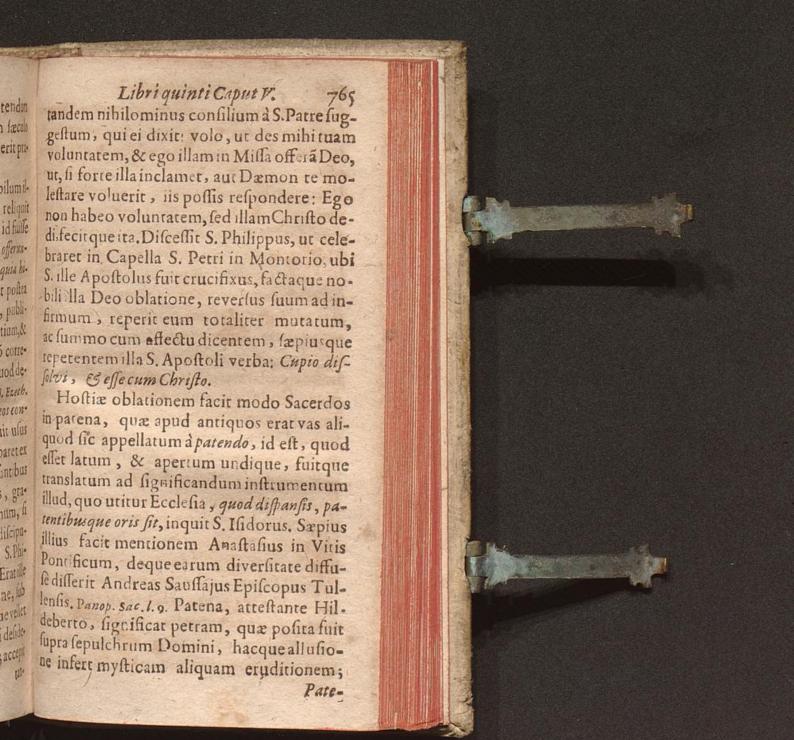

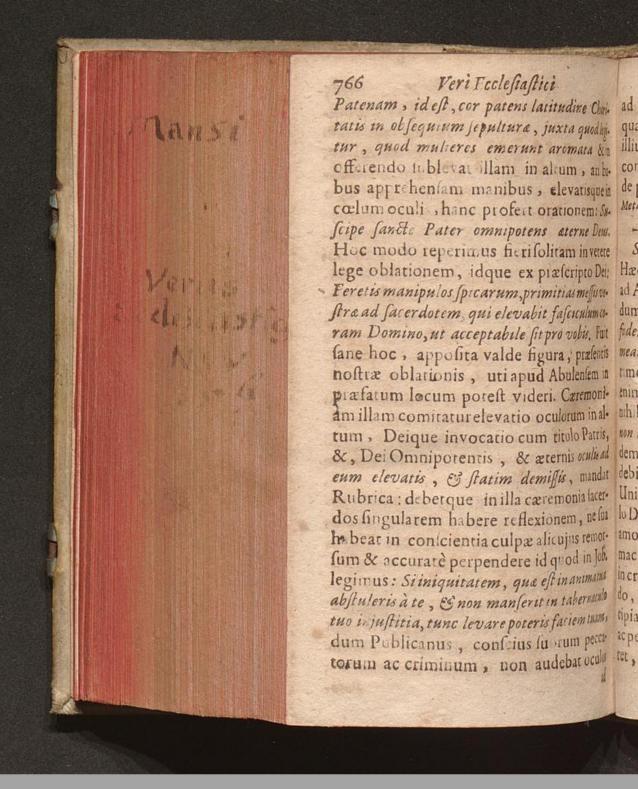

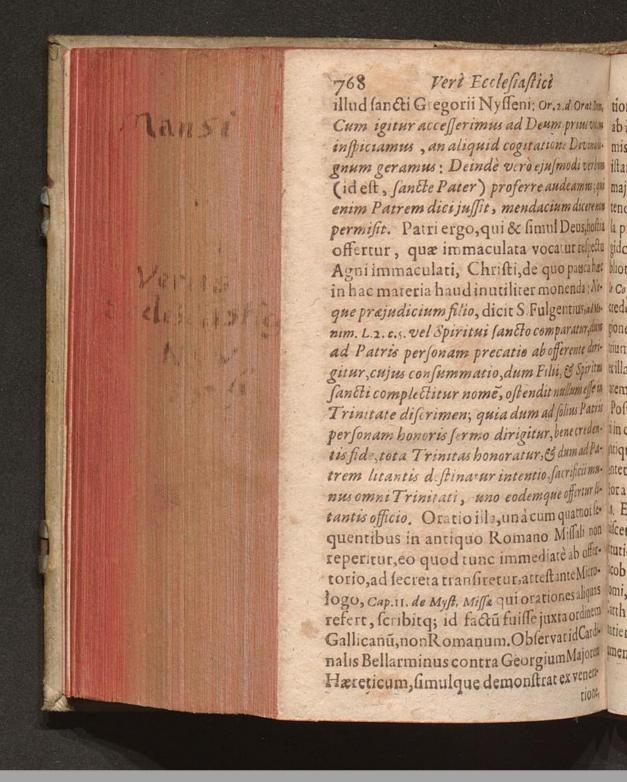

Libri quinti Caput V. ad cœlum levare; est enim hæc proprieras e Chiniquædam cul pam concomirans, quod vultum quodleji. illius intuer quis non possit, quem offendit, ata &n confirmatque hoc carmine suo Poë a, agens , an bide persona quadam infideli, ac indigna Ovid. tisquein em: Su-Sed non attollere contra, ne Dew. Sustinet hac oculos. in vetere Hæcque ratio fuit cur 2. Reg. Cap 2. Abner pto Dei: ad Afael, obstinare se sequencem, ad occidennessiste. dum, dixerit: Nolimes qui ne compellar conulum cosidere te in terram, & levare non potero faciem bis. Foit oralentis meam ad foab fratrem tuum. Non disjungit nsem in timen confidentia ista humilitatem, licet mim quis remorfum non sentiat conscientia, emonininal mhilominus cum Apostolo dicere debet, sed Patris, non in hoc justificatus sum, ideoque humiliter oculisad demittere debet oculos ad profequendam mandat debita cum attentione sacram functionera. Unitur simul titulus Patris, cum alterotituia lacerlo Dei, ad excitandam in se Reverentiam, & , ne lua remor- amorem, ac recolendum, quod mediante imin los maculata illa hostia, quæ se pro nobis obtulit immus incruce, de novo, licer diverso offerendimoernatulo do, offeratur in Altari, ut illum iterum remuam, sipiamus Patrem, cujus per ingratitudinem pecce acpeccatum noluimus esse filii. Hic oporte-

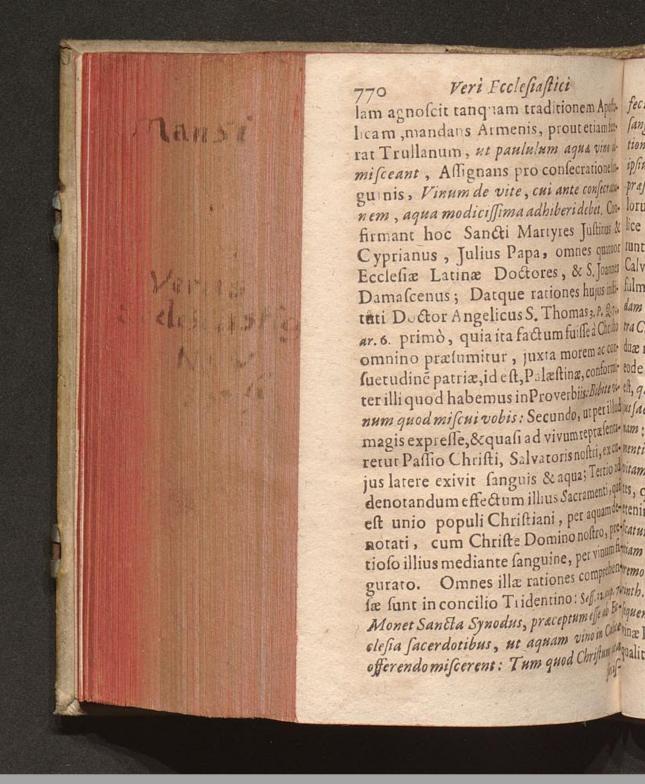
illud

BIBLIOTHEK PADERBORN

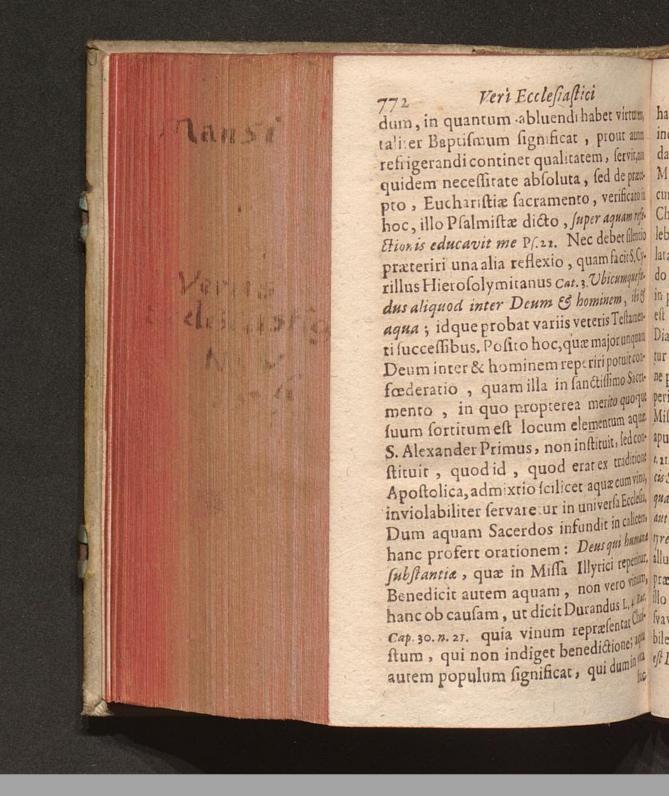
ocule tet, ut sacerdos haberet in mente monitum

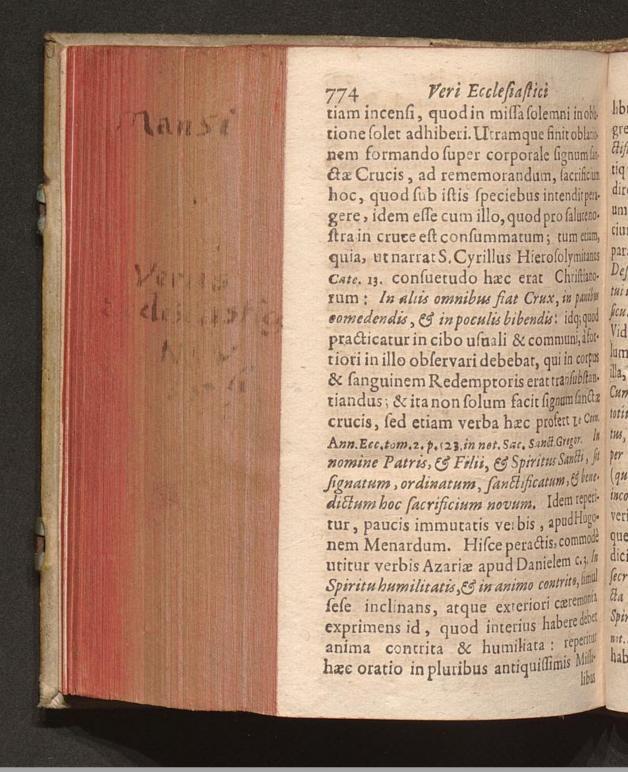

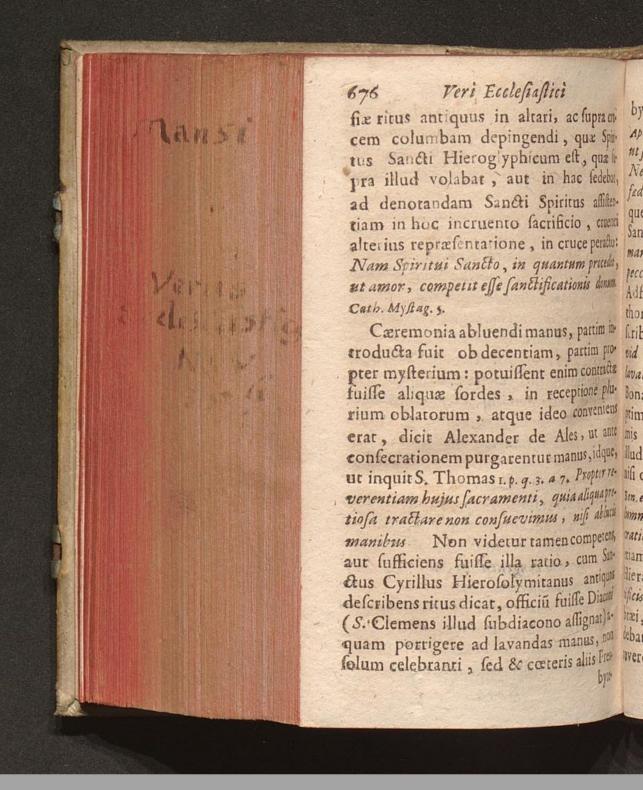

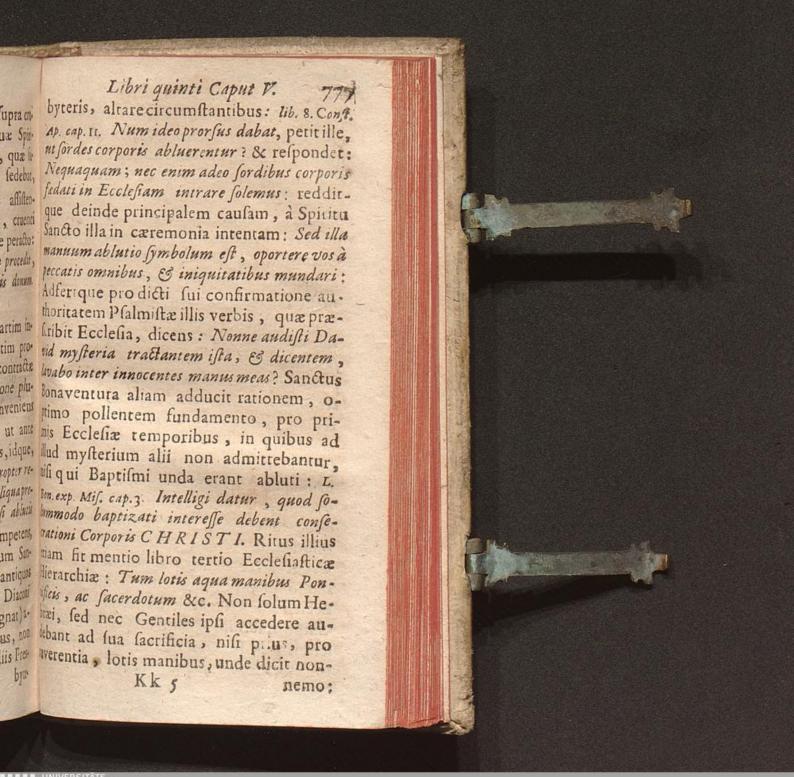

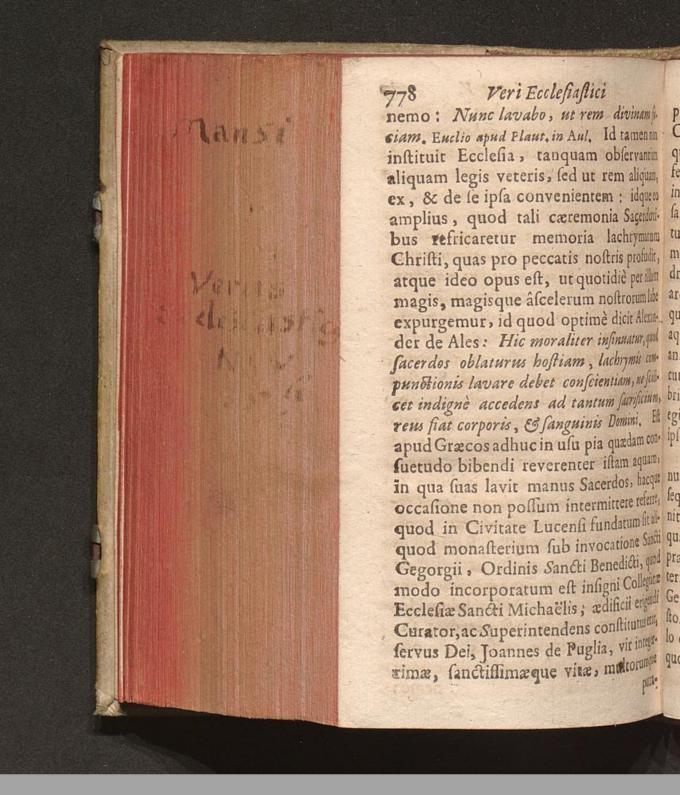
Libri quinti Caput V. virtum hac absque peccato essenon potest, summè out auto indiget benedictione coelesti, ut dignus redservitan datur promissæ cum Christo unionis. In de prate Milla mortuorum non benedicitur, quia erificaton cum illi jam fint confirmati in gratia, à quamrele Christo amplius separari non possint. Sobet siento lebat in eadem forma, qua Hostia fuit obfaciss. lata, etiam offerri calix Domini adjungencumquito do illam orationem, offerimus, quod ideo em, iii in plurali dicitur, quia pro missa solemni, Testanti est instituta ista formula, in qua simul cum orunqua Diacono illa recitat Sacerdos, nec mutanotuitor turin missa priuata, non enim solo nomiimo Sant ne proprio, sed totius populi offertur. Reto quoque peritur eadem formula in supra designata um aque Missa, habemusque etiam lumen ejusdem t, ledcor apud S. Augustinum L. 20. contra Faust. Manich. tradition t. 11. dum dicit : Quis enim Antistitum in loecumvin, cu Sanctorum corporum affiftens altari, alidi Eccles, quando dixit, offerimus tibi Petre, aut Paule, in calletto aut Cypriane, sed quod offertur Deo, qui Marui humut pres coronavit. Vocatur Calix salutaris; per repenut, illusionem ad dictum Plalmiste, qui eum ero vin pravidit, uti & ad effectum salutis, quem us L, 1 110 mediante recipimus. Fit etiam mentio ental Com svavitatis odoris, quia gratum est & acceptaione: bile factificiu illud, unde dicitur, odoratusq; dumin of Dominus odore fvavitatis, & fimul fragran-KK3

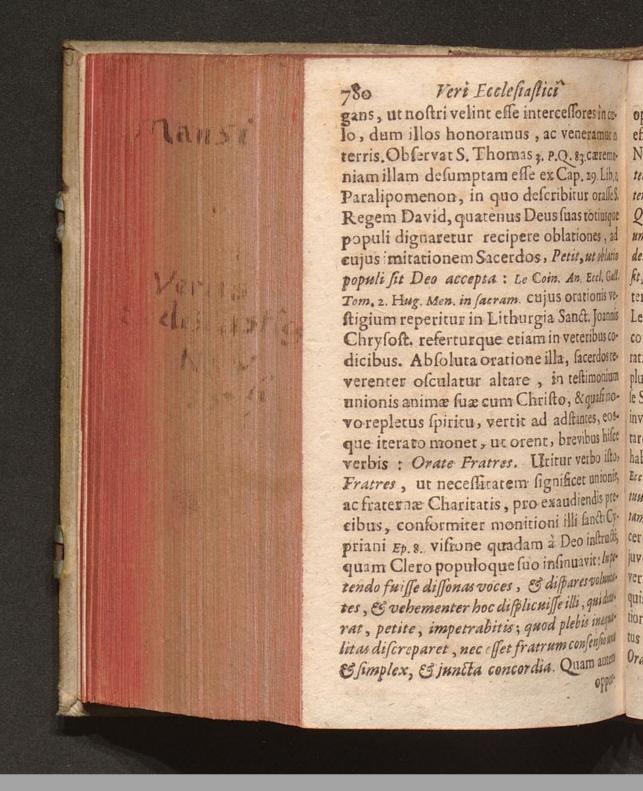
Libri quinti Caput V. libus, circa tempus oblationis. Inde proinob greditur ad illam, quæ incipit : Veni Sanoblatio dificator, quæ etiam quali eadem est in annumfu tiquis Missalibus; diciturque communites crificum directa ad Spiritum Sanctum, cujus propriditpenum est sanctificare, & benedicere sacrifialuteno. cium; ideo S. Ambrofius in oratione præm etam, paratoria ad Missam precatur, Bona.l.2, cap.9. ymitanus ristiano-Descendat etiam Domine illa Sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilis que Majestas, 2 panibu scut quondam in Patrum hostias descendebat. dq; quod Videtur etiam clare S. Fulgentium, non 10ni, aforlum explicasse, verum etiam dictasse verba n corpus ila, quibus utitur Ecclesia L, z. c.9. ad Monim. Substan. Cum ergo Sancti Spiritus ad sanctificandum nlancta totius Ecclesia sacrificium postulatur adven-Le Com. tu, nihil aliud postulari mihi videtur, nisi ut gor. In per gratiam spiritualem in corpore Christi neti, si (quod est Ecclesia) charitatis unitas jugiter Es bene. incorrupta servetur. Et paulo inferius ad a repetiverificandum ac confirmandum ordinem dHogo. mmodè quem servat Ecclesia in sacra illa functione, dicit: Quando congruentius, quam ad con-1 C.3. 111 to, limul Jecrandum Sacrificium corporis Christi, sanremonia tta Ecclesia, que corpus est CHRISTI, re debet Spiritus Sancti deposcat adventum? Ros. in epentul not. ad Paulin, Epistol. 12. Hinc forte potuerit Mill habere originem illa consuetudo, ac Eccle-Libus fiæ Kk 4

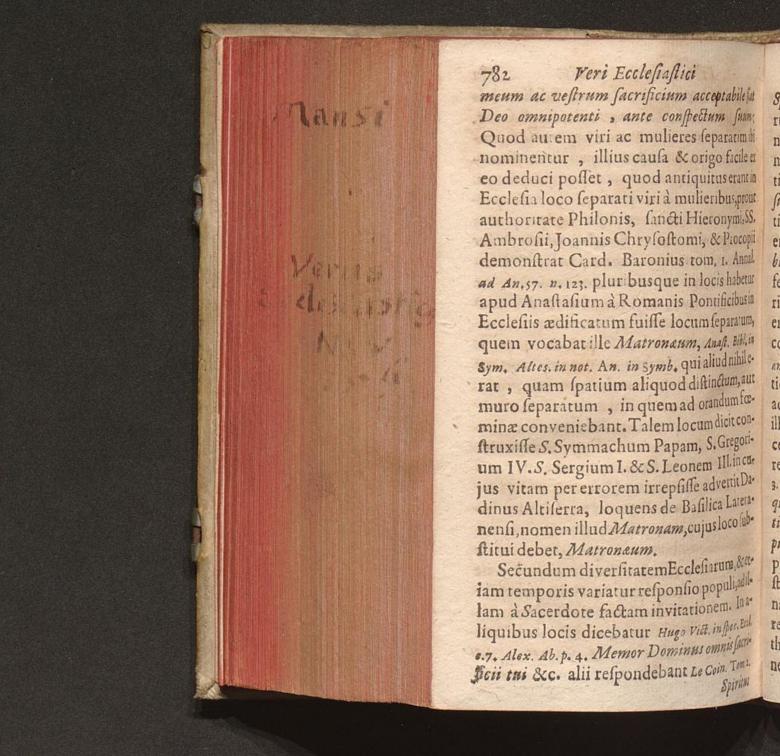

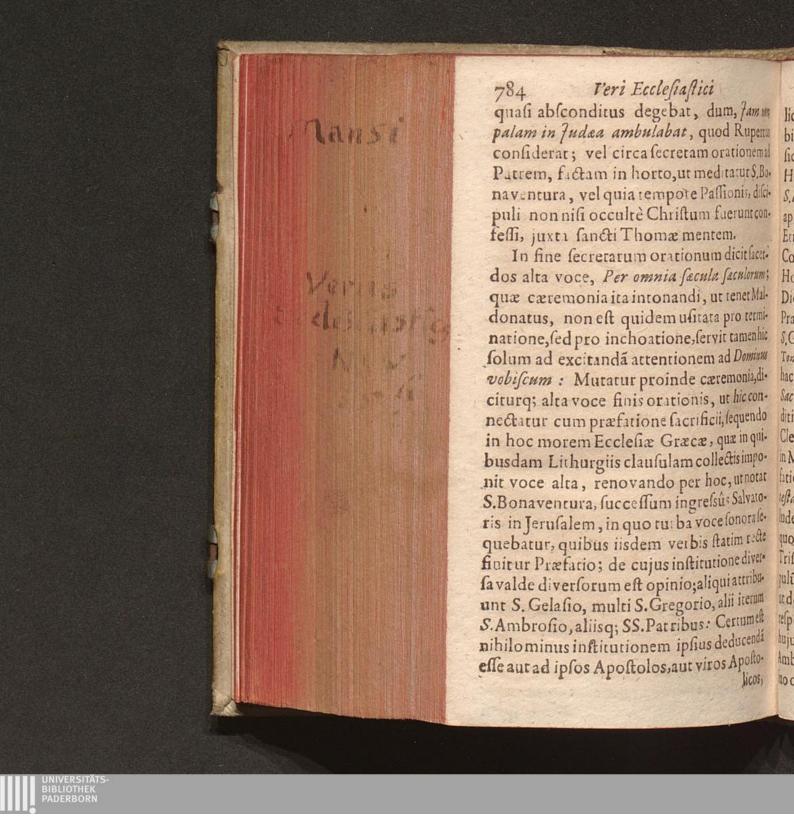

Libri quinti Caput V. opportune statim post oblatione fidelium has resince effundat preces Ecclesia, optime notat S. Greg. cramura Nyssenus Orat, 2. de Or. Dom. Vovere prius oporcæremotet, deinde orare; perinde ac fi quis dicat, semen-29. Lib.4 tem prius fieri, quam fructus percipi oportere. r oralles. Quasi, paulo inferius prosequirur, colloquitotiusque um cum fiducia fieri non possit, nisi per praceones, ad dens aliquod votum & donum, aditus factus set oblatio st necessario votum orationem pracedet: Præ-Ecel, Gall. ter hoc etiam manifesta convenientia ex cionis ve-Levitico eruitur, ubi singulariter à DEO t. Joannis commendatur, ut oblationem sequatur oribus cocerdoste ntio. Videantur de hoc Cap. 5. 12. 14. 16. & plura alia loca. In hac cæremonia vertens monum quafino le Sacerdos, totum circulum perficit, quafi invitans omnes ad orandum qui sese ad alres, e05are receperunt, juxta mandatum factum Rabus hilce hab Iosue 2. In qua, dicit S. Cyprianus de unit. erbo ilto, Eccl. preformabatur Ecclesia, quod erat, Patre unionis tuum, & Matrem tuam, & fratres tuos,& toendis preand G. lamdomum tuam colliges ad te. Ita tunc Sainfrutt terdos omnes interpellat, ut omnium adjuvetur orationibus, ideoque ad omnem se vit: Infe s volumes. vertit partem, per motum circularem, ne qui ditte quis sit, qui suam non percipiat exhortationem. Clarius deducitur caufa hujus ris intone fen sio and tus, ex missa antiqua, ubi ita habetur; m auto Orate pro me fratres & sorores, ni oppor. Kk 7 menm

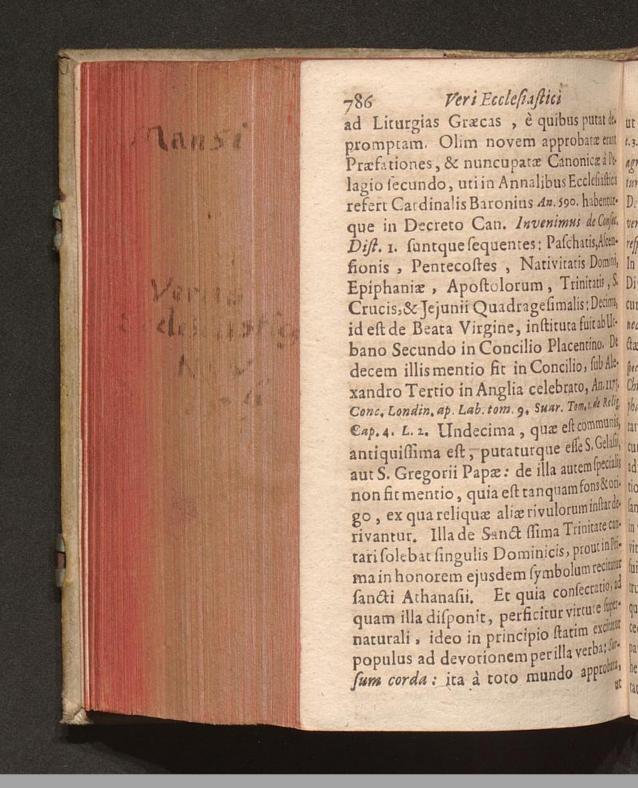

Libri quinti Caput V. 783 tabile sut Spiritus sanctus superveniat in te &c. Alii ite-2 Junio; rum alias formas adhibebant, relatas in Annalibus Ecclesiasticis Franciæ, & in Sacraratimin facile et mentario Hugonis Menardi; hodie apud Latinos plerumque servaturilla, quæ incipit: serantin ous, prout suscipiat Dominus &c. Deinde dicuntur orationes secretæ, tot, quot in principio dict & sunymi, 35, Procopii erunt collectæ, omittitur tamen Dominus va-I. Annal. biscum, & absolute dicit Sacerdos oremus, referturque ad illud quod in principio offertohabetur Acibusin rii dictum fuerat, cum olim intra illud non fuerit altera Oratio, ut observat Micrologus, paratum, A. Bibl. is consentitque Gaventus, Guantus P. I. Tim. 12. d nihilean. 5. Dumq; populus occupatus est in oblatum, aut tionibus, Sacerdos ut non sit otiosus, secrete lum tæad Deum suas fundit orationes, unde nomen illud sortitæ sunt, ritusque invaluit, quod vocit con-Gregoricentur secretæ; cujus tamen etiam excellens reperitur ratio apud S. Thomam, dum dicit: Il, in cur ertit Da-3. P.Q. 83. Quadam sacerdos solus prosequitur, Latera. qua scilicet ad proprium officium Sacerdotis peroco lub. tinent, ut scilicet dona, & preces offerat pro populo, sicut dicitur Hebr. 5. unde apparet, quam m, 8/21 prudenter, accircumspecte sacrosanctas inuli,adil stituerit Missæ cæremonias, & quam ration. Inanabiliter orationes illæfecteto, ac in filentio Spec. Each recitentur, varia ob secreta Mysteria ab aunis faction thoribus perpensa; vel quia ante suam passionem Salvator noster non nistincognitus, & 2. Toma quali

Spirital

Libri quinti Caput V. 785 tam un licos, dum illius fit métio in Lithurgiis S. Jaco-Rupenta bi Apostoli, S. Basilii, S. Joannis Chrysostomi, ionemal sicuti etiam apud S. Cyprianum, S. Cyrillum tur S. Bo. Hierosolymitanum, S. Athanasium Sinaitam, nis, disci-S. Augustinű in Concilio Milevirano secundo runt conapud S. Cæsariū Arelatensem, & plures alios. Eriam illius extat mentio satis ampla, capite 8. cit lacet-Constitutionum Apostolicarum S. Clementis. culorum; Honorius e.t.e. 89 Gen. non credit Authori, S. net Mal-Dionys. Areopag. Quam fuerint olim variæ o termi-Præfationes, videri potest in Sacramentario amenhic s.Gregorii, & apud Cornelium Scultingium Dominus Tom, I. Bib. Eccles. P. 2. c. 12. multumq; luminis in hacmateria attulit liber intitulatus, Codices onia,di-Sacramentoru editus An 1680. operapii, Erunic condti,ac Religiosi Dn. Josephi Maria Thomasi quendo Clerici Regularis, in quo observandum quod in quimMissali Gothico, in opere illo inserto, Præsimpolitio semel appelletur immolatio, deinde conutnotat ufatio, idque magna cum proprietate, ad al-Salvatoudendu ad illud, ImmolaDeo sacrificiu laudis, noralequod dicit Psalmista, & exercetur in Sacro illo m recte Insagio. Deinde contestatio, quia in illa poe diver mluexhortatur sacerdos, & quasi cotestatur, ttribu ndebitæ Deo reddantur gratiæ, cui populus iterum uponder, id dignum & justum esse, Authore tumelt ucenda tojus particulæ, verè dignum & justum est S. polto. Imbrosium statuit Algerus, qui tamen in alio licos, to opere c.15. de Sac. Corp. Christ illam rejicit

Libri quinti Caput V. putat de utdeillis scribat S. Augustinus L. de ver. Relig. patæ emil 1.3. Per urbes, atque oppida, castella, vicos & nicaile agros etiam, villas que privatas aperte per suadecelesistics tur. & appetitur à terrenis aversio, & in unum habentut. Deum verumque conversiosut quotidie per unide Confu. versum orbem humanum genus una pene voce atis, Alen- respondeat, sur sum cordahabere ad Dominum. is Domini, In fine fimul cum Angelis laudatur Christi nitatis, & Divinitas, replicando Sanctus, Sanctus, & una s:Detinh um pueris ejusdem humanitus, dicendo; Befuitabli nedictus qui venit &c. finitque cum signo sanntino. De fla crucis, quia, dicit Hugoà S. Victore Cap. 7. o, sub Ale su. Eccl. Hic vexillum crucis imprimitur, quia o, Anny Christus per crucem triumphavit, & nos triummilde Relit phare facit. Devota illa oratio, in qua memocommunis, antur particulariter Chori Angelici, qui suma es, Gelali, cum reverentia sæpius sensibiliter visi sunt emspecialis adstare Sacrosancto Sacrificio, quanta attenfons & on tione ac cordisteneritudine recitata fuerit à minstarde sancto illo Valentino Archiepiscopo Thoma, initate can in vita ipsius enarratur, dum in nocte Natiroutinh vitatis illam cantans, in svavissimam raptus mrechant bit extasim. Omitte varios Sanctorum Paecratio,1d rum sensus, ac expositiones circa illa verba, tute loge quas sparsim reperire est in diversis libri præm excium tedentis capitibus. Quam egregiè in illis rerba: Je paucis verbis Sanctus &c: sit compreapprobus, bensum mysterium unitatis, ac Triniut latis Dei, excellenter demonstrat S. Ambrofius .

